

CHICO LATINO vzw
NIEUWSBRIEF oktober 2007
www.chicolatino.org

Beste leden en sympathisanten,

Het voorbije semester was druk én vruchtbaar voor Chico Latino.

In april bezocht de [delegatie van de gemeente Edegem](#) de projecten van hun Stedenband met San Jeronimo en [was tevreden met de resultaten die Chico Latino bereikt heeft](#) in de kleuterprogramma's en de bibliotheken. De samenwerking wordt verder gezet in de volgende 3 jaar. Een [enthousiast en deskundig team van vrijwilligers hebben een stimulerende invloed op ons Peruaans team medewerkers en op de opvoeders in de verschillende projecten](#). Hun inbreng binnen de organisatie wordt steeds groter. Ook het werkbezoek van ons bestuurlid [Gemma Panhuysen](#) in april heeft hier toe bijgedragen.

Juli en augustus waren zoals steeds drukke werkmaanden in Peru. Zo moesten we de [samenwerking met UNICEF](#) evalueren en een delicate diplomatische weg bewandelen om het nieuwe en onervaren gemeentebestuur van San Jeronimo op het spoor van enige efficiëntie in de stedenband te krijgen.

De [opleidingen die we maandelijks geven bereiken een 25-tal opvoeders en 35 kleuterleidsters, wat ten goede komt aan meer dan 1200 kinderen](#) in hoofdzakelijk kleine achtergestelde gemeenschappen waar geen ander educatief aanbod aanwezig is.

In België hebben we onze energie gestopt in een degelijke voorbereiding van de vrijwilligers, in sensibilisering, sponsoring en financiële acties., want zonder het engagement en financiële steun uit België en Nederland, zou de hele prachtige werking in Peru snel stil vallen!

In NEDERLAND kunnen we rekenen op de steun van de [Fiduciaschool van Groningen](#), de [Rotaryclub Lauwersland](#), de [wandelclub Zuid Limburg](#) en de [jaarclub Maastricht](#).

In BELGIE kregen we begin juni eindelijk de officiële erkenning voor de **fiscale aftrekbaarheid van giften**, juist op tijd om de fiscale attesten voor 2006 nog te kunnen versturen. Dit jaar vielen de inkomsten tegen omdat we geen enkele goede doelactie in een school konden verwezenlijken. *We zoeken dus dringend tips om in scholen, verenigingen, serviceclubs of andere organisaties toegang te krijgen voor sponsoring. Wie kan ons hierbij helpen?*

Ook uw rechtstreekse steun via een gift of lidmaatschap (20 euro) is bijzonder welkom.

Laat uw hart spreken en steun ons op rekeningnummer 001-3363111-03

EEN STERK TEAM VRIJWILLIGERS

Onafscheidelijk waren ze in voor- en in tegenspoed : onze "grieten in Peru". Tine Van Laer als journaliste en Charlotte Smolders, Roselien Van Riel en Kaatje Verryckt, 3 maatschappelijk assistenten.

Charlotte kwam als eerste toe in november 2006 en verloor haar hart aan het mooie project Wawasongo in een bergdorpje op een half uur van Cusco. Ze trof er een goed georganiseerde gemeenschap waarvan de volwassenen bezorgd zijn om de opleidingskansen van hun kinderen. Charlotte heeft zich specifiek bezig gehouden met huiswerkbegeleiding en via de educatieve spelen van Chico Latino werd de basiskennis van de kinderen gevoelig verbeterd. Dank zij deze steun slagen steeds meer kinderen uit het dorp in hun middelbare studies in de stad Cusco.

Roselien, Kaatje en Tine kozen elk voor een gemeenschapsbibliotheek van San Jeronimo. In deze projecten ligt de leiding in handen van jongeren uit het dorp die nog in opleiding zijn bij Chico Latino. Voorzichtig en respectvol hebben onze vrijwilligers hun weg gezocht om deze jongeren bij te staan en ingaand op hun behoeften methoden en activiteiten te introduceren. Als eerste grote uitdaging ontwikkelden ze een milieuproject met als hoogtepunt een origineel en spannend ecologiespel. Nadat ze dit elk op hun eigen werkplek hadden uitgeprobeerd werd het op een opleidingsdag van Chico Latino aan de overige projecten voorgesteld zodat het een bredere verspreiding krijgt.

Elke Verreycken en Sonja Roskams hebben de "schrijfdans voor kleuters" naar het Spaans vertaald en er nieuwe verhalen bij bedacht die aansluiten bij de traditionele Andesverhalen. Deze methode die via vertellen, muziek en beweging de fijne motoriek oefent de nodig zal zijn om te leren schrijven werd wild enthousiast onthaald door de Peruaanse cursisten van de speciale 3-daagse opleiding. In oktober zijn er 2 nieuwe vrijwilligsters toegekomen, Dana en Liesbeth, afgestudeerde kleuterleidsters die stelselmatig met deze methode verder zullen werken in de kleuterprogramma's van San Jeronimo.

Schatten op zolder : Een grote vervelende klus was de systematische opruim en inventarisatie van alle spelen, materialen en methoden die in de loop van de vorige 6 jaar op

het kantoor terecht gekomen waren. Vaak met alleen een Nederlandstalige handleiding, zodat onze Peruaanse medewerkers er niets mee aan konden.

Meer dan 100 spelen konden gerecupereerd worden. Na een overzichtelijke en logische codering en voorzien van duidelijke Spaanse handleidingen worden ze nu uitgeleend aan de projecten als aanvulling op de door Chico Latino zelf gemaakte educatieve spelen.

Nieuwe vrijwilligers rukken aan....

Laura Mottaz en Ayla De Brucker kwamen in de zomer een handje toesteken in de projecten en..... werden verliefd op het land, de kinderen en het werk van Chico Latino. Gedurende 5 weken hielpen ze in een huiswerkklas, bedachten educatieve buitenactiviteiten en brachten een nieuw Spaans grammaticaspel in praktijk. Het greep hen zo diep aan dat ze de beslissing namen om vanaf januari als volwaardige vrijwilligers voor 6 maanden terug te keren naar Cusco!

En ondertussen zijn onze 2 kleuterleidsters Liebeth Van de Bogaert en Dana Benito sinds 10 oktober aan de slag in de kleuterprogramma's van San Jeronimo. We kijken al uit naar de verhalen van hun ervaringen.

onze vrijwilligsters zelf aan het woord

1. MIJN PERUAANS LEVEN door Tine Van Laer

Jarenlang heb ik gedroomd over dit moment. Naar een ver land gaan om daar als vrijwilligster te gaan werken, een nieuwe cultuur leren kennen, mensen helpen, leren van een andere cultuur, een andere taal leren, mijn leven in België even achterwege laten. Nu zit ik hier, aan de andere kant van de wereld. Eindelijk heb ik mijn droom waargemaakt: Ik zit in een ver land aan de andere kant van de wereld. Maar evengoed ben ik naar een ver land vertrokken om mezelf te leren kennen, om even een ander leven te leiden. De reden waarom iemand als vrijwilligster in een ander land gaat werken is soms egoïstisch maar evengoed recht uit het hart.

Ik werk in een ver land als vrijwilligster. In de bibliotheek van Chimpahuaylla, een arme indiaanse dorpsgemeenschap (comunidad) aan de rand van San Jeronimo. De bib is eigenlijk een multifunctionele plaats. Kinderen komen er hun huiswerk maken, spelen, meedoen met de activiteiten, gewoon wat rondhangen,... Werken in een Peruaanse bib is niet

zoals in België. Kinderen komen en gaan wanneer ze willen, soms worden ze weggeroepen door mama of papa om te komen werken of eten. Iedere dag zie je ongeveer dezelfde gezichtjes maar steeds zit er toch een onbekend bij. Je weet dus nooit met hoeveel kinderen je een activiteit kan doen. Een vast groepje om mee te werken is bijna onmogelijk. Als er maar 5 kinderen mee willen doen dan denk je maar; "asi es!"

Ik werk in een ver land als vrijwilligster rond ecologie. Ook in Peru en zeker in de comunidades is ecologie een belangrijk thema. Het ecologieproject in Chimpahuaylla is een uitloper van het ecologiespel. In april hebben Charlotte, Kaatje, Roselien en ik een ecologiespel gemaakt om zo al spelenderwijs de kinderen bewust te maken van het

milieuprobleem. Omdat Chimpahuaylla zeker wat milieubewustzijn kan gebruiken was dit een uitstekend excuus om verder rond dit thema te werken. Samen met de kinderen hebben we een werkplan opgesteld. Het is een groots plan maar alles is mogelijk in Peru. Zo hebben we Chimpahuaylla volgezet met pancartes met milieubewuste slogans om de mensen te sensibiliseren, we hebben plantjes geplant, gaan praten met de burgemeester voor hulp,... Het is een project van lange adem en veel geduld. Maar beetje bij beetje halen we ons einddoel wel: Chimpahuaylla een milieubewuste en propere comunidad maken.

Ik werk in een ver land als vrijwilligster rond journalistiek. Correct kunnen schrijven, zelf nadenken over ideeën, dingen verzinnen,... het zijn maar enkele problemen waar deze kinderen mee sukkelen. Met mijn diploma als journalist was er geen betere oplossing dan iets rond schrijven te doen. Om er wat in te komen hebben de kinderen een gedicht of verhaaltje over de bib geschreven. Natuurlijk trekken we ook de straat om onze ogen en oren te openen en zoveel mogelijk inspiratie op te doen. Als alles goed loopt dan is er eind september een eerste exemplaar van het tijdschrift van Chimpahuaylla.

Ik woon in een ver land als vrijwilligster. Ik ben met heel mijn hart en ziel in een andere cultuur ondergedompeld. Ik leef in een andere familie, in een ander leven. Ik ben zover weg van België dat het af en toe raar lijkt

dat ik daar nog een leven heb. Ik woon in een andere cultuur, in een ander land. Ik heb mijn ogen hier geopend. Ik ben op plaatsen geweest waar je nog meer beseft hoe een luxueus en vanzelfsprekend leven wij in België leiden. Het werken in een ander land, continent, cultuur laat je ook beseffen dat wij in het Westen zoveel van het echte leven verloren zijn. Wij vergeten al te vaak onze oorsprong. Wij kunnen zoveel leren van de Peruanen. Net zoals de Peruanen ook van ons van alles kunnen leren. We moeten vooral opletten dat we wij, blanken, ons niet de meerdere voelen die alle macht en wijsheid in handen hebben. Want wij zijn op vele vlakken zeer dom geworden in het leven. Alles draait eigenlijk rond het leren van elkaar.

Ik zit al meer dan 5 maand in een ver land als vrijwilligster. Op een zonnige namiddag zat ik op een bergflank. Onder mij lag Cusco met zijn omliggende bergen. Verdomme dacht ik; dit ga ik echt missen.

2. FEEST IN HUANCARANI door Kaatje Verryckt

Op 6 augustus bestond Chico Latino in Huancarani, het eigen project, zes jaar. 's Zondags werd dit uitvoerig gevierd met een tekenwedstrijd, dansjes en toneeltjes van de kinderen en een heerlijke maaltijd van kip en huatia (een typische Andes-manier om aardappelen klaar te maken in zelfgebouwde aarden oventjes).

De avond voor het feest wilden we aan een kampvuurtje verhalen vertellen aan de kinderen. Hiervoor hadden we enkele vrienden verhalenvertellers en percussionisten opgetrommeld

Een plan uitvoeren zoals je het bedacht had is in Peru niet vanzelfsprekend. Peruanen en afspraken nakomen... de ene keer denk je tja "asi es" (zo is het) en de andere keer vloek je je te pletter omdat je Belgische hersenen dit nu echt niet hadden verwacht. Aan de bushalte bleek dat slechts één djembe-speler was komen opdagen. Een welgemeende "mierda" konden we niet onderdrukken.

In Huancarani aangekomen, was Marina de vaste juf, 140 kippenbillen aan het kuisen met de kinderen voor het feest van de volgende dag en niet zoals afgesproken gaan wandelen met de kinderen. Dus waren wij en het kampvuur niet echt een verrassing. Nogmaals een "mierda" en wijzigingen van de plannen. We zongen en dansten met de kinderen rond het gezellig knetterende vuurtje, deden brujerías (hekserij), dronken een warme chocomelk. Het verrassingcomponent was toch nog aanwezig, toen Fredi zijn truckkendoos bovenhaalde en begon te jongleren met vuurbollen. De kinderen hun mondje viel open van verbazing! Nog, nog,... bleven ze schreeuwen. Maar stilletjes aan was het bedtijd.

De kinderen doken in hun eentje de donkere nacht in, huiswaarts. Twee kindjes werden terug naar huis gebracht: een jongetje dat niet alleen durfde omdat zijn moeder hem zou slagen omdat hij 's middags ruzie had gehad. Juf Marina vergezelde hem en bracht de moeder op andere gedachten. Een meisje van vier dat al in slaap was gevallen en waar niemand ooit naar omkijkt brachten we terug naar huis. Dit meisje met de cynische naam Milagros (=wonder), zag haar huis met gesloten deuren en een grote zus die schreeuwde "Maakt dat ge in u bed ligt, want ons mama is WEER zat". Na een prachtige avond wordt je hierdoor nog maar eens met je neus op de harde realiteit van deze kinderen gedrukt...

Op 4000 m hoogte is de huid vaak gebartsen door de combinatie van zon, wind en koude. Een beetje hydraterende crème is voor de kinderen een feest.

Voordat de kinderen naar het project komen, zorgen ze eerst voor de dieren

Steun ons en koop ons promotiemateriaal:

- De verjaardagskalender : 12 euro
- Prachtige handgeborduurde kaarten : 4 euro
- Een setje van 4 postkaarten (foto's uit de projecten) : 2,5 euro

Dit alles te bestellen via info@chicolatino.org of telefonisch op 03 449 38 77.

Wie nog lidgeld (20 €) of een gift wil storten (fiscaal aftrekbaar vanaf 30 €)

Dit is onze bankrekening: 001-3363111-03

agenda

8 en 9 december

Chico Latino op de Kerstmarkt van Zoersel